

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 251.

Anden Session.

68de Møde.

Fredagen den 17de Januar.

(Forts.)

Finantsministeren (forts.): Regjeringen havde vel paatænkt at benytte denne Mand ved en anden Kassererpost, nemlig ved Kunstsamlingerne, men derpaa gif Rigsdagen ikke ind, det bevilgede ikke den samme Gage af 1000 Rbd. for en ny Kassererpost ved Samlingerne, som var foreslaaet, men deraf fulgte jo, at det pure forblev ved Inddragelsen af Kasserer-Embedet ved Regaliefonden, og altsaa efter den tidnævnte Regel for Inddragelserne, som Udvalget ikke har modsagt, forekommer det mig ogsaa her klart, at Ministeriet maatte være berettiget til at opføre denne Mand med de 1000 Rbd., han efter Kongens udtryffelige Ord havde som Gage ved den nu ophævede Post. Jeg skal dertil sige, at, forsaavidt Indstillingen angaaer, at ogsaa denne Mand skal sættes paa Bartpenge paa eet Aar, saa maa jeg dertil bemærke, at det er en Mand henved halvfjerdsindstyve Aar og hvis Helbred er temmelig svag.

Med Hensyn til hvad der er bemærket ved Post 11, Statssecretariatet for Raadesager, da skal jeg blot tilføje efter dertil givne Anledning af Grev Spønnek, at man ikke maa antage, at de Summer, der ere nævnte som nødvendige til Underhold for visse Familier, have været det ene afgjørende Moment ved at lade de paagældende Personer beholde deres Understøttelser; den egentlige Grund til at dette er indrømmet er, at de have været dem tilstaaede i lang Tid og ved kongelig Resolution, men forøvrigt er der foruden Størelsen ogsaa taget flere andre Grunde i Betragtning af Ministeriet ved Afgjørelsen af, hvilke Understøttelser der kunde vedblive, og hvilke indtages eller nedfattes. Dette er mit meddeelt,

men isvrigt er det jo naturligt, at jeg i dette Dieblif ikke seer mig istand til at gjøre speciel Rede for den ved disse Afgjørelser fulgte Fremgangsmaade. Jeg skal fremdeles bemærke, at naar det yttres, at der skal fragaae hvad der i Aarets Løb maatte bortfalde paa Grund af Dødsfald, saa har Finantsministeriet ved dette Intet at erindre under den Forudsætning, som jeg ikke bevidler er rigtig, at derved er meent Finantsaaret 1851—52 og ikke det nuværende Finantsaar, for hvilket den forventede Afgang allerede er taget i Beregning ved Ansættelse af den paagældende Sum, som er opført som Gjenstand for Bevillingen.

Naar der af en æret Rigsdagsmand er rettet et Spørgsmaal, der skulde angaae en Forøgelse af Understøttelser af Raadessecretariatet, som Ministeriet skulde have tilstaaet, efterat det var blevet bestemt, at Forhøielse ikke maatte finde Sted, saa beroer dette identivis paa en Misforstaaelse; der er ikke foretaget Forhøielse af hidtil bevilgede Understøttelser, men derimod har det vel truffet sig, at da man udsendte Blangvetter til Udfyldelse, var der Enkelte, som ikke meldte sig, saaledes at de strax kunde blive opførte paa Listerne; disse have senere meldt sig, og nogle af dem have erholdt de Understøttelser, som ifølge de kongelige Resolutioner tidligere vare dem tilslagne, men de have været saa trængende og isvrigt i saadanne Forhold, at Finantsministeren ikke troede at burde undlade at optage disse ældre Understøttelser; dette er ingen Forøgelse af de engang i Finantsloven bevilgede Understøttelser. Saaledes troer jeg, at Sammenhængen er. Isvrigt maa jeg tilføje, at jeg i dette Dieblif ikke heller herom kan give nyere detailleret Oplysning; skulde der imidlertid senere til 3die Behandling frem-